

tydhet, maattet indskrænke sig til almindelige An-
tydninger og har forbeholdt den nærmere
Ordning til særlige Love. Men hvor saadanne
skulle gives, synes det naturligt, at man ikke
tager nogen Bestemmelse, der paa den ene Side
er altfor almindelig til at faae en sand Be-
tydning, og som paa den anden Side kunde
blive mere eller mindre foregribende ved Be-
handlingen af de særlige Love, som paatænkes.
Vi skulle derfor foreslaae, at Udkastets § 8
udgaaer.

Vi kunne af den anførte Grund heller ikke
finde det hensigtsvarende allerede paa dette
Sagens Trin at tage endelig Beslutning om
de kjøbenhavnske Underretter. Der vil dog
fordres en særlig Lov, der ordner vises For-
hold, og det vil saaledes ogsaa være rettest til den
Tid at udflyde Bestemmelserne om, hvorvidt den
nævrende Kriminal- og Politirets Forretninger
skulle gaae over til Landsover- og Stadsretten
eller til særlige Underdommere for de 6 Rets-
kredse. Meningerne om selve dette Spørgs-
maal have i Udvalget været forskellige, hvori-
mod Alle have været enige i, at endelig Be-
slutning om dette Punkt ikke bør tages i denne
Lov. Forandringer i §§ 3 og 4 ville i Hen-
hold hertil blive foreslaaede.

Endelig troe vi at burde foreslaae udstudt
Bestemmelserne om, hvilke Retter skulle paa-
fjende borgerlige Retstrætter, som ikke have
deres naturlige Plads i nærværende Lov, der
omhandler Straffefagers Behandling, hvorefter
navnlige § 13 maa udgaae.

Gaae vi dernæst over til at omtale de en-
kelte Paragrafer, forsaavidt dette ikke allerede
ved ovenstaaende Bemærkninger er gjort, skulle
vi i al Korthed antyde de Ændringer, vi i
dem ville foreslaae. Hvor disse kun angaae
Ombytninger af Ord eller Smaaforandringer,
der ikke trænge til særlig Begrundelse, skulle vi
ikke opholde os ved dem.

Naar en almindelig Lov om Straffefagers
Behandling udkommer, synes det i sin Orden,
at man ved den, saavidt fleer kan, ophæver den
Myndighed, der i visse Tilfælde undtagelses-
vis er givet særlige Domstole til at paafjende
Straffefager. Ifølge de almindelige Udtryk i
§ 1 maa det antages, at den Myndighed, der

er tillagt Sog- og Handelsretten i Kjøbenhavn
og Brandretterne til at paafjende visse Straffe-
fager, vil bortfalde; de geistlige Retter antages
heller ikke at skulle paadømme egentlige krimi-
nelle Sager, naar denne Lov er traadt i Kraft.
Derimod er det en Selvfølge, at denne Lov
ikke kan berøre de militaire Retter, der for-
øvrigt trænge stærkt til en Omordning.

Benævnelsen Herreds- eller Byretter ville
vi overalt foreslaae ombyttet med „Underretter“.

Bestemmelserne i § 2 om Retskrivere, der
bestilles af Justitsministeren, kan Fleertallet ikke
finde hensigtsvarende. Den Garanti for en
paalidelig Protokolførsel, man deri har søgt, er
næppe tilfredsstillende. Skulde en saadan findes
i en selvstændig Retskriver, da maatte der
tages andre Bestemmelser, for at han kunde
indtage en anden og navnlig en overfor Dom-
meren uafhængig Stilling; men dette vilde ud-
kræve uforholdsmæssig store Udgifter fra Sta-
tens Side. Det vilde paa den Maade, Lov-
udkastet har tænkt sig, vistnok ofte være van-
stelig, navnlig i mindre Byer og paa Landet,
at finde dygtige og paalidelige Mænd, der ved
Siden af deres øvrige Forretninger tilfreds-
stillende kunde udføre Skriversforretninger. Vi
troe, at man maa foretrække at lade Domme-
ren besørge Protokolførslen ved en Mand, der
vælges af ham selv, og som paa hans Ansvar
udfører Gjerningen; i Reglen vil han da lade
en af sit Kontorpersonale føre Protokollen.
Den bedste Garanti imod Misbrug vil søges
i Retsforhandlingens Offentlighed, og paa den
Maade vil der spares ikke libet for Stats-
kassen. I Henhold hertil foreslaaes § 2 og
de Paragrafer, der slutte sig til den, navnlig
§ 9, ændret.

Paragraferne 5 og 6 omhandle Underret-
ternes Omraade, hvorved Nævningerretternes
middelbart vil være afgjort. Det vil være
ugjortigt at udtale nogen endelig Dom om
disse, forinden en ny Straffelov er vedtagen.
Vi troe imidlertid, forsaavidt Straffens Stør-
relse skal være det Afgjørende, i Henhold til
det, der af flere af os under første Behand-
ling er udtalt, at burde foreslaae, at der i § 5
sættes „offentligt Arbejde“ istedetfor „to Mars
offentligt Arbejde“. Det synes rigtigt, at